

Čj. R 13/2003, R 14/2003

V Brně dne 25. 8. 2003

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 2. 2003 č.j. S 57/01-366/03 o nepovolení spojení soutěžitelů Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt, se sídlem Mannheim, Maximilianstrasse 10, SRN, a Saint Louise Sucre S.A., se sídlem Paříž, Francie, ve smyslu ustanovení § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, podali účastníci řízení **Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt**, se sídlem Mannheim, Maximilianstrasse 10, SRN, a **Raffinerie Tirllemontoise S.A.**, se sídlem 182 avenue de Tervuren, 1150 Brusel, Belgie, ve správním řízení zastoupení na základě substituční plné moci ze dne 20. 1. 2003 JUDr. Pavlem Marcem, LL.M., advokátem Wolf Theiss & Partners, v.o.s., se sídlem Klimentská 10, 110 00 Praha 1, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona,

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 2. 2003 č.j. S 57/01-366/03 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 6. 2. 2003 rozhodnutí č.j. S 57/01-366/03, kterým rozhodl, že spojení soutěžitelů Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt, se sídlem Mannheim, Maximilianstrasse 10, SRN (dále jen „Südzucker“) a Saint Louise Sucre S.A., se sídlem Paříž, Francie (dále jen „SLS“), k němuž mělo dojít ve smyslu ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), na základě smluv o koupi akcií uzavřených dne 29. 6. 2001, tj. smlouvy o koupi akcií mezi společnostmi Inverparco S.A., se sídlem 1 rue de Namur, L-2211 Lucemburk, Lucembursko,

a Société Civile Franklin, se sídlem 23-25 avenue Franklin-D.-Roosevelt, 75008 Pa r z, Francie, na straně jedné jako prodávajícím, a společností Raffinerie Tirlemontoise S.A., se sídlem 182 avenue de Tervuren, 1150 Brusel, Belgie, na straně druhé jako kupujícím, a dále smlouvy o koupi akcií mezi společností Worms & Cie, se sídlem 25 avenue Franklin-D.-Roosevelt, 75008 Pa r z, Francie, na straně jedné jako prodávajícím, a společností Raffinerie Tirlemontoise S.A., se sídlem 182 avenue de Tervuren, 1150 Brusel, Belgie, na straně druhé jako kupujícím, která je společností kontrolovanou společností Südzucker, získá akcie představující 100% základního kapitálu společnosti Financiere Franklin Roosevelt, se sídlem 23-25 avenue Franklin-D.-Roosevelt, 75008 Pa r z, Francie, která kontroluje společnost SLS, a tím společnost Südzucker získá nepřímou kontrolu ve společnosti SLS, se podle ust.   17 odst. 2 zákona nepovoluje.

Vydání shora uvedeného rozhodnutí předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí č.j. S 57/01-1746/02 ze dne 9. 5. 2002, kterým nebylo p edm tn  spojení rovn z povoleno. Proti tomuto rozhodnutí podali  castn ci řízení včas rozklad, na základě n hoz předseda  řadu rozhodnutím ze dne 20. 12. 2002 č.j. R 30/2002, R 31/2002 zrušil rozhodnutí  řadu č.j. S 57/01-1746/02 ze dne 9. 5. 2002 a vrátil věc správn mu orgánu, který jej vydal, k novému projednání a rozhodnutí s tím, že prvostupňov  orgán měl provést  castn ky řízení navržené důkazy, p řipadn  nležit  odůvodnit jejich neprovedení, zp řístupnit údaje tvořící obsah předmětného spisu správního řízení, které nelze jako celek považovat za skutečnosti tvořící obchodní tajemství, a dostatečn m způsobem se vypořádat s  castn ky řízení navrženými závazky. Poté, co prvostupňov  orgán uveden procesn  pochybení napravil, vydal dne 6. 2. 2003 nov  rozhodnutí ve věci č.j. S 57/01-366/03.

Proti tomuto rozhodnutí podali oba  castn ci řízení včas rozklad, ve kter m úvodem namítají, že řízení trpí vadami. Dle názoru  castn k  řízení se úřad dopustil zvzn ho pochybení tím, že jim nezaslal p semn  oznámení o tom, že spojení vzbuzuje vzn  obavy z podstatného narušení hospodřsk  soutěže v souladu s ustanovením   16 odst. 2 zákona o ochraně hospodřsk  soutěže. Pokud  řad zjistí, že spojením nevznikne ani nebude posíleno dominantn  postavení, je povinen ve lhůtě 30 dn  spojení povolit. Vzbuzuje-li však spojení vzn  obavy z podstatného narušení, je úřad povinen to p semn   castn k m řízení do 30 dn  oznámit, a provést další šetření. Zákon o ochraně hospodřsk  soutěže nepředvídá a nep řipoušt  vydání rozhodnutí o nepovolen  spojení v první fázi řízení, tj. před tím, než úřad p semn  sd l   castn k m, že pokračuje v řízení, protože spojení vzbuzuje vzn  obavy. Dle názoru  castn k  řízení bylo v p edm tn  věci před úřadem konno nov  řízení poté, co předseda  řadu sv m rozhodnutí č.j. R 30, 31/2002 ze dne 20. 12. 2002 zrušil rozhodnutí  řadu č.j. S 57/01-1741/02 ze dne 9. 5. 2002 a vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí v prvním stupni. Na nov  řízení se pak pln  vztahovala procesn  pravidla stanoven v ustanovení   16 odst. 2 a   17 zákona o ochraně hospodřsk  soutěže s výjimkou, že řízení nebylo zahájeno podáním návrhu, n brz rozhodnutím předsedy  řadu o rozkladu. Podle názoru  castn k  představuje vydání rozkladem napadeného rozhodnutí, j z třict  den nového řízení, bez předchozího oznámení v souladu s ustanovení   16 odst. 2 poslední věta zákona o ochraně hospodřsk  soutěže, zvzn  porušení procesních ustanovení zákona o ochraně hospodřsk  soutěže. Toto procesn  porušení samo o sobě dostatečn  odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí.

 castn ci řízení jsou toho názoru, že úřad měl s vydáním napadeného rozhodnutí vyčkat do doby než Ministerstvo zemědělství rozhodne o p řid lení nových produkčních kvót na výrobu cukru všem výrobcům. Zvznost tohoto pochybení  řadu je o to větší, že úřad na produkční kvóty spoléhal při zjišřovn  trzn ch podílů  castn k  řízení.  řad uvedl, že 50 %

tržní podíl je „silnou indicií“ dominantního postavení, zejména pokud trvá po delší dobu, např. 3 roky. Součet podílů účastníků spojení na poslední národní produkční kvótě platné v kampani 2001/2001 byl 52,5 %. To je jen nepatrné překročení hranice 50 % a je dost dobře možné, že podle nových kvót budou mít účastníci řízení méně než 50 %. Navíc podíl na národní kvótě neodpovídá skutečnému tržnímu podílu, který je nutně nižší, jsou-li správně započteny dovozy. Za těchto okolností měl dle názoru účastníků řízení Úřad vyčkat s rozhodnutím do přidělení nových kvót. Ani příslušné předpisy nenutily Úřad k tak rychlému rozhodnutí případu. Naopak, jak již uvedl v první procesní námitce, předpisy tak rychlé rozhodnutí případu nedovolovaly. Argument Úřadu, že nové kvóty nezmění významným způsobem tržní postavení účastníků řízení, však neobstojí ve světle skutečnosti, že společný tržní podíl skupiny Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar se pohybuje velmi blízko hranici, která vzbuzuje na straně Úřadu obavy z narušení soutěže, tj. 50 %.

Další procesní pochybení Úřadu shledávají účastníci řízení ve skutečnosti, že se jim nedostalo rovného zacházení ve srovnání s jejich konkurenty. Dne 20. 11. 1997 povolil Úřad spojení 1. České cukerní a Société Anonyme Sucrière de Berneuil sur Aisne (dále jen „Spojení SDA“), jehož důsledkem byl vznik soutěžitele se zhruba 50 % tržním podílem. Cukerní pořádek v roce 1997 neexistoval, a proto dominantní soutěžitel mohl pokračovat ve zvyšování svého podílu bez omezení produkčními kvótami. Proto také bylo spojení SDA povoleno s omezeními, která měla zmírnit nepříznivé důsledky spojené za neexistence kvót. Povolení spojení představuje pro stávající případ velmi významný a relevantní precedent. V obou případech jde o tentýž trh a o spojení soutěžitelů s přibližně stejným výsledným tržním podílem. Ačkoli v roce 1997 platil jiný zákon o ochraně hospodářské soutěže, ekonomická analýza dominantního postavení byla v roce 1997 stejná. Dle názoru účastníků řízení by Úřad, jestliže by s účastníky řízení zacházel stejným způsobem jako v případě spojení SDA v roce 1997, musel předmětné spojení povolit. Svým rozhodnutím tak porušil zásadu rovného zacházení podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a zásadu stálosti rozhodování správních úřadů. Úřad přitom účastníkům řízení nevysvětlil, proč posoudil jejich spojení jinak než spojení SDA, ačkoli Úřadu jejich námitka byla známa již z rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí č.j. S 57/01-1741/02.

Účastníci dále namítají, že se stejně jako v prvním řízení i v novém řízení Úřad vyhýbal jakékoli diskusi s účastníky řízení o možných závazcích nebo podmínkách povolení spojení, přičemž bez takové diskuse bylo pro účastníky prakticky nemožné naformulovat závazky, které by vyvrátily nebo zmírnily obavy Úřadu z narušení soutěže. Za účelem projednání navržených závazků nařídil sice Úřad ústní jednání s účastníky řízení, během tohoto jednání však Úřad ani nenaznačil, jaké obavy z narušení soutěže by závazky měly zmírnit, a na pokusy účastníků formulovat závazky přesněji nijak konkrétně neodpověděl. Během jednání Úřad rovněž neodpověděl na otázky účastníků s tím, že na navržené závazky bude reagovat až v rozkladem napadeném rozhodnutí, což se skutečně také stalo. Teprve v rozhodnutí bylo poprvé účastníkům řízení sděleno, že závazky strukturální povahy by byly skutečnou alternativou nepovolení spojení. Dle názoru účastníků řízení je přístup Úřadu k projednávání závazků a podmínek povolení spojení v příkrém rozporu se zkušeností účastníků z ústních jednání před Evropskou komisí a maďarskými a polskými orgány na ochranu hospodářské soutěže v rámci řízení o povolení spojení, kdy tyto orgány na návrhy účastníků včas odpověděly, poskytly jim příležitost ke konzultacím a spolupracovaly na formulaci závazků. Účastníci řízení se domnívají, že v zákoně o ochraně hospodářské soutěže ani ve správním řádu není nic, co by Úřadu bránilo ve skutečném projednání navržených závazků s účastníky v průběhu správního řízení. Striktním odmítáním takového projednání proto Úřad závažně porušil zásadu spolupráce vyjádřenou v § 4 správního řádu. Tím, že Úřad

účastníky v průběhu řízení neupozornil na přijatelnost strukturálních závazků, porušil tak povinnost poučit účastníky řízení podle § 3 odst. 2 správního řádu a dále obecně uznávanou zásadu předvídatelnosti správních rozhodnutí.

Účastníci řízení jsou toho názoru, že Úřad přesvědčivě neprokázal, že předmětné spojení povede ke vzniku dominantního postavení podniků Südzucker/SLS, protože zaměnil produkční kvóty a tržní podíly, nesprávně vymezil relevantní trh, nesprávně přiřadil cizí dovozy společnosti Südzucker a nedostatečně se vypořádal s rozpory v tržních údajích poskytnutých různými stranami.

Jak již účastníci řízení uvedli ve svém rozkladu proti rozhodnutí č.j. S 57/01-1741/02, je skutečnost taková, že [... *obchodní tajemství* ...] tun cukru vyrobeného společností Südzucker a prodaného na komoditních burzách dovezli do České republiky nezávislí obchodníci a nikoliv tedy účastník řízení. Tito nezávislí obchodníci přitom nejednali na základě pokynů od účastníka řízení, a proto jejich dovozy nelze přičítat společnosti Südzucker k jejímu tržnímu podílu. Rovněž v prvním rozkladu účastníci řízení uvedl, že dovozy cukru realizované společnostmi Moravskoslezské cukrovary, Cukrspol Praha – Modřany a Hanácké cukrovary v letech 1999 a 2000 v objemu [... *obchodní tajemství* ...] tun byly ve skutečnosti zpětné dovozy cukru vyrobeného v České republice, který byl dočasně vyvezen ke zpracování do zahraničí v rámci tzv. pasivního zušlechťovacího styku. Tyto dovozy pak Úřad započítal účastníku řízení – společnosti Südzucker dvakrát, jednou jako tuzemskou výrobu, jednou jako dovoz. Vynětí [... *obchodní tajemství* ...] tun cukru nesprávně započteného do tržního podílu společnosti Südzucker v letech 1999/2000 by samo o sobě snížilo společný podíl Südzucker a Eastern Sugar v letech 1999/2000 pod hranici 50 %. Stejně tak je dle názoru účastníků řízení nesprávně vypočten tržní podíl Südzucker a Eastern Sugar v kampani 2000/2001, protože nepočítá se žádnými dovozy, přičemž předpoklad Úřadu, že započtení dovozů by tržní podíl účastníků řízení nezměnilo, je zjevně nesprávný. Protože Südzucker nedovezl do České republiky v kampani 2000/2001 žádný cukr, byl by společný podíl Südzucker a Eastern Sugar po započtení dovozů nutně snížen pod hranici 50 %. Závěrem lze tedy říci, že se správným započtením dovozů by spojení nevyhovělo testu uvedenému v čl. 5.1 rozkladem napadeného rozhodnutí, tj. že sinou indicií dominantního postavení je vysoký tržní podíl nad 50 % dosahovaný po dobu tří let. Naopak, součet tržních podílů skupin Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar nedosáhl 50 % ani v jedné ze tří předcházejících kampaní.

Účastníci řízení namítají rovněž, že stejně jako v prvním řízení se Úřad odchýlil od vlastní rozhodovací praxe (Spojení SDA) a definoval dva samostatné věcně relevantní trhy pro jeden a tentýž produkt – bílý rafinovaný cukr. Úřad se při vymezení relevantního trhu inspiroval rozhodnutími Evropské komise, zejména rozhodnutím IV/R-3/M.34.621 *Irish Sugar*. Dle názoru účastníků řízení je třeba si uvědomit, že Evropská komise zavedla rozdělení trhu s cukrem do dvou věcně relevantních trhů v případě spojení, která byla povolena, a proto navrhovatelé z pochopitelných důvodů takovou definici závažně nerozporovali. Pokud by v předmětném spojení byl relevantní trh vymezen z věcného hlediska jako trh s veškerým bílým rafinovaným cukrem, tržní podíly skupin Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar dosahované na tom ze dvou definovaných trhu, kde byly vyšší, by se splynutím takových dvou trhů logicky poněkud snížily. I když by takové snížení bylo relativně malé, je přesto důležité za situace, kdy Úřad vymezuje „nebezpečnou“ hranici tržního podílu 50 % a podíly účastníků spojení se pohybují těsně kolem této hranice.

Dále účastníci řízení namítají skutečnost, že rozpory v údajích o trhu jim nebyly uspokojivě objasněny. Úřad uvedl, že pokud se týče kampaně 2001/2002, obdržel údaje

jednak od konkurentů skupin Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar, a jednak od Českomoravského cukrovarnického spolku. Bez toho, aby se obrátil na poskytovatele těchto údajů, vyřešil Úřad rozpor upřednostněním údajů od konkurence skupin Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar, přičemž takový postup není dle názoru účastníků řízení uspokojivý. Jestliže se Úřad domníval, že údaje poskytnuté Spolkem byly chybné, měl Spolek konfrontovat s jinými údaji, z nichž Úřad vycházel, a vyžádat si objasnění vzniklého rozporu. Upřednostněním údajů poskytnutých konkurenty a vycházení z takových údajů při rozhodování vzbuzuje pochybnosti, neboť je přirozeným zájmem konkurentů, aby předmětné spojení nebylo povoleno a konkurenti se tak vyhnuli zvýšené soutěži ze strany společnosti Südzucker.

Již od počátku prvního řízení namítají účastníci řízení, že předmětné spojení bude mít jen velmi omezené účinky na kontrolu českých koncernových společností Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar, protože Südzucker, který nepřímo ovládá Moravskoslezské cukrovary prostřednictvím Agrana Zucker und Stärke AG, získáním kontroly nad společností Financière Franklin Roosevelt, její dceřinou společností SLS a její dceřinou společností Sociétés Générale de Participations Sucreries SA nezíská možnost vykonávat afirmativní kontrolu a tedy rozhodující vliv na soutěžní chování Eastern Sugar BV a skrze tuto společnost na EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s. I nadále zastávají účastníci řízení stanovisko, že předmětné spojení nespadá do místní působnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže a pravomoci Úřadu, protože spojení nemá žádné soutěžní účinky v České republice, a i kdyby byla dána místní působnost zákona o ochraně hospodářské soutěže, Úřad měl řízení zastavit, protože předmětná transakce nezakládá spojení v České republice formou získání kontroly společností Südzucker nad společností Eastern Sugar, když sám Úřad uznal, že Südzucker bude s to prosadit jakékoliv rozhodnutí v Eastern Sugar pouze se souhlasem svého 50 % partnera ve společném podniku, společnosti Tate & Lyle. Kvalita kontroly společnosti Südzucker nad společností Eastern Sugar bude zásadně odlišná od kvality kontroly nad společností Agrana. Rozdíl v kvalitě kontroly neumožní společnosti Südzucker ovlivňovat tržní chování společností Agrana a Eastern Sugar jednotně a společně, kdy obě provozované společnosti nebudou stejnou ekonomickou jednotkou. Agrana/Moravskoslezské cukrovary a Eastern Sugar budou mít nadále samostatné produkční kvóty. Z těchto důvodů není dle názoru účastníků řízení při ekonomické analýze tohoto případu správné jednoduše sčítat tržní podíl cukrovarů skupiny Agrana a cukrovarů skupiny Eastern Sugar. Rozdíl mezi situací, kdy Südzucker drží 50 % v Eastern Sugar, a situací, kdy drží 100 %, ilustrují účastníci řízení na skutečnosti, že pokud by Südzucker koupil zbylých 50 % od Tate & Lyle, podléhal by takový nákup jistě samostatnému povolení Úřadu.

Podle názoru účastníků řízení nebude mít předmětné spojení za následek podstatné narušení soutěže. Jednotlivá rizika „omezení soutěže“ uvedená Úřadem v rozkladem napadeném rozhodnutí rozdělují do tří skupin: a) rizika omezení soutěže, kterým ve skutečnosti brání regulace trhu s cukrem, b) „rizika“, která nepředstavují skutečná omezení soutěže, ale spíše rizika pro konkurenty společnosti Südzucker, a c) rizika, která jsou čistě spekulativního charakteru a která postrádají ekonomické zdůvodnění. Úřad správně v napadeném rozhodnutí uvedl, že regulace trhu s cukrem omezuje hospodářskou soutěž. To je však dle názoru účastníků řízení jen část pravdy. Regulace totiž zároveň brání zneužití dominantního postavení, protože státní orgány mají možnost zabránit dominantnímu soutěžiteli v tom, aby zvyšoval svůj tržní podíl nebo ceny. Obavy Úřadu, že pokud bude předmětné spojení uskutečněno, umožní to společnosti Südzucker dále zvyšovat svůj tržní podíl na úkor podílů soutěžitelů, považují účastníci řízení za nepodložené, neboť minulý i budoucí systém produkčních kvót v České republice, stejně jako kvótový systém v EU, který

bude v České republice zaveden po vstupu do EU, neumožňují soutěžitelům na trhu s cukrem jednostranně zvyšovat svůj podíl na národní kvótě.

Jak již účastníci řízení namítali v rozkladu proti rozhodnutí č.j. S 57/01-1746/02, nevzal Úřad při svém hodnocení zvýšení Herfindahl-Hirschmanova indexu (HHI) v potaz zvláštnosti trhu s cukrem. Vysoký stupeň koncentrace trhu s cukrem je totiž pro vyspělé státy přirozený. Údaje od Evropské komise ukazují, že koncentrace trhu s cukrem v osmi členských státech EU dosahuje hodnoty 10 000 bodů a ve třech dalších státech přesahuje 3 500 bodů. Vysoký stupeň koncentrace není specifikem Evropy – hodnota HHI pro australský trh činí 4 400 bodů. Spojení výrobců cukru byla přitom v posledních letech typickým rysem evropského trhu s cukrem. Silná tendence ke koncentraci, která v Evropě převazuje, není náhodná. Naopak historická zkušenost z centrálně plánovaných ekonomik ukazuje, že jsou-li objem výroby a ceny regulovány, je nejefektivnější formou organizace výroby ve skutečnosti monopol. Ve všech evropských státech, která mají stejnou nebo menší národní kvótu cukru, působí pouze jeden nebo dva výrobci. Argument Úřadu, že pokud by předmětné spojení bylo uskutečněno, mohl by Südzucker zvýšit cenu cukru v České republice, není pravdivý, neboť 1) i kdyby bylo spojení uskutečněno, cukrovary Agrana a Eastern Sugar budou vystaveny ostré soutěži ze strany cukrovarů TTD/SDA a řady menších výrobců, kteří by ekonomicky znemožnili nesoutěžní zvýšení cen, 2) i za neexistence maximální ceny cukru může vláda manipulovat s cenou cukru tím, jaký objem cukru umožní dovézt za preferenční celní sazbu, kdy cukru dostupný na světovém trhu je levnější než český cukr. Hospodářská soutěž na trhu s cukrem v České republice není dle názoru účastníků řízení tak špatná, jak uvádí Úřad. Například význam překážek vstupu na trh není zřejmě velký, jestliže jen v kampani 2001/2002 vstoupili na trh dva noví soutěžitelé. V České republice je totiž mimo provoz řada provozuschopných cukrovarů, které může stát pustit na trh tím, že jim přidělí produkční kvóty.

Řada „obav“ z podstatného narušení soutěže, které Úřad uvádí v napadeném rozhodnutí, mohou být dle názoru účastníků řízení leda obavami na straně konkurentů společnosti Südzucker, kdy pro spotřebitele a průmyslové odběratele jsou tyto skutečnosti naopak přínosné. Úkolem Úřadu není chránit soutěžitele před soutěží. Není totiž spravedlivé, aby Úřad bránil společnosti Südzucker ve využívání úspor z rozsahu výroby. Ve svých dřívějších rozhodnutích prezentoval úspory z rozsahu jako přínosné a ospravedlňující spojení. Úspory z rozsahu jsou výhodné pro průmyslové odběratele i konečné spotřebitele, protože na ně mohou být přeneseny ve formě nižších cen. Navíc Úřad dle názoru účastníků řízení dříve označil úspory z rozsahu jako jeden ze dvou klíčových faktorů, které určují cenu cukru. Ve svém rozhodnutí o Spojení SDA Úřad uvedl, že „pro cenu výrobků jsou určující jednak výrobní náklady, které klesají se zvětšujícím se objemem výroby, a jednak existující účinná hospodářská soutěž (stana 10 rozhodnutí č.j. S 77/97-240).

Dle názoru účastníků řízení je nutné zdůraznit, že vzhledem ke kvalitě kontroly, kterou společnost Südzucker získá nad Eastern Sugar, nelze očekávat, že tento účastník řízení bude schopen integrovat portfolia výrobků cukrovarů provozovaných skupinou Agrana a skupinou Eastern Sugar. Tato portfolia jsou navíc již nyní prakticky stejná a společně nepředstavují významnou přidanou hodnotu. I kdyby však předmětné spojení mělo za následek rozšíření výrobního portfolia společnosti Südzucker, nebylo by to legitimním důvodem pro nepovolání spojení. Širší výrobní portfolio je možná špatnou zprávou pro konkurenty, ale určitě ne pro jeho zákazníky. Rozkladem napadeným rozhodnutím popírá Úřad svoji vlastní rozhodovací praxi, při které bylo rozšíření sortimentu výrobků vždy chápáno jako pozitivní důsledek spojení, a proto přístup Úřadu k výrobnímu portfoliu v řízení o předmětném

spojení není účastníkům řízení zcela srozumitelný. V průběhu prvního řízení vyjádřil Úřad obavy, že v důsledku spojení by mohlo dojít ke zúžení sortimentu výrobků skupiny Südzucker, na což účastníci řízení reagovali tím, že Úřadu předložili závazek rozšíření jejich výrobního portfolia. V prvním prvostupňovém rozhodnutí i v nynějším napadeném rozhodnutí však Úřad nečekaně odpověděl tím, že potenciální širší výrobní portfolio označil za riziko narušení soutěže. Zároveň ale závazek rozšíření sortimentu Úřad označil za „pozitivní opatření“.

Dále Úřad označil za riziko pro soutěž kapacitu zásobníků cukru skupiny Südzucker v České republice. Úřad se domnívá, že po vstupu České republiky do EU by společnost Südzucker mohla „zneužít“ kapacitu svých zásobníků k uskladnění části C-cukru a ke konverzi tohoto cukru na A- nebo B-cukr v následujícím roce v souladu s příslušnými předpisy ES. Na takové konverzi však není dle názoru účastníků řízení nic, co by narušovalo soutěž. Úřad přitom nevysvětlil, jak by taková konverze soutěž narušila. Lze očekávat, že příslušné orgány EU a ČR určí, jaká část cukru vyrobeného v ČR před vstupem do EU může být zahrnuta do produkčních kvót EU. Společnost Südzucker se tímto určením bude pochopitelně řídit, a proto tvrzení Úřadu o možném narušení soutěže formou zneužití skladovací kapacity jsou dle názoru účastníků řízení zcela nepodložená. Dále Úřad naznačuje, že jiným možným způsobem „zneužití“ skladovací kapacity je skladování cukru po uzavření cukrovaru, což je však dle názoru účastníků řízení opět zcela nepodložená spekulace. Pokud by společnost Südzucker zavřela svoje cukrovarny v ČR, jeho konkurenti by se jistě rádi podělili o uvolněnou produkční kvótu. Relativně velká kapacita zásobníků cukru je nutná kvůli sezónnímu charakteru výroby cukru. Skladovací kapacity skupiny Südzucker v ČR zůstávají přitom hluboko pod úrovní obvyklou v EU. Přesto však účastníci řízení chtěli Úřadu vyhovět, a navrhli již v průběhu správního řízení závazek nebudovat skladovací kapacitu, která by překročila jejich roční kvótu za předpokladu, že zůstane zachován kvótový systém a cukerní pořádek.

Účastníci řízení nesouhlasí s názorem Úřadu, podle kterého je riziko, že Südzucker bude mít možnost „dodávat cukr a jeho substituenty ve vyšší kvalitě“ a „poskytovat komplexní a kvalitní služby“. I zde platí, že zdroj možných obav je na straně konkurentů společnosti Südzucker, ale sotva je možné přijmout takovou úvahu jako vyjádření soutěžní politiky státu. Úřad přitom nemůže chránit soutěž tím, že bude společnosti Südzucker bránit v dodávkách cukru a poskytování souvisejících služeb ve vyšší kvalitě než jeho konkurenti. Nelze totiž chránit soutěž (ve skutečnosti však soutěžitele) na účet spotřebitelů.

Účastníci řízení poukazují na skutečnost, že nemají hospodářský důvod dovážet cukr do České republiky. Tuto skutečnost přitom jasně dokazují nemalé investice, které jak skupina Südzucker/Agrana, tak skupina SLS/Eastern Sugar do svých cukrovarů v České republice investovaly. Naopak jsou obě skupiny motivovány k pokračování ve výrobě v České republice, aby se jim jejich investice vrátily. Kdyby společnost Südzucker začala do České republiky cukr dovážet, přičilo by se to z důvodů navrácení vložených investic jejím vlastním ekonomickým zájmům, a proto považují účastníci řízení tuto obavu Úřadu, tj. obavu z dovozu cukru do České republiky po jejím vstupu do EU, za zjevně ekonomicky neodůvodněnou. I kdyby však společnost Südzucker teoreticky zamýšlela dovážet do České republiky cukr, nemělo by předmětné spojení s takovým dovozem žádnou příčinnou souvislost. Po vstupu České republiky do EU bude společnost Südzucker mít možnost prodávat cukr vyrobený v německých a rakouských cukrovaroch do České republiky bez ohledu na to, zda se spojení uskuteční či nikoli.

V rozkladu je rovněž poukázáno na skutečnost, že společnosti Südzucker nelze připisovat činnost skupiny Tate & Lyle, neboť předmětného spojení se neúčastnila a neúčastní žádná společnost této skupiny. Přesto Úřad naznačuje, že ekonomická a finanční síla skupiny Tate & Lyle bude v důsledku spojení zkombinována se silou skupiny Südzucker. Konkrétně Úřad uvádí, že soutěž může být narušena tím, že Tate & Lyle kontroluje výrobce izoglukózy. K tomu účastníci řízení uvádí, že zájmy skupiny Tate & Lyle se shodují se zájmy společnosti Südzucker, jen co se týče Eastern Sugar. Jakákoliv vzájemná koordinace mimo Eastern Sugar by byla předmětem omezení týkajících se dohod omezujících soutěže podle hlavy II části první zákona o ochraně hospodářské soutěže. Návrhem na povolení předmětného řízení Südzucker nesledoval povolení jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi jím kontrolovanými na straně jedné a společnostmi kontrolovanými Tate & Lyle na straně druhé. Dle názoru účastníků řízení není proto legitimní připisovat jakékoli aktivity společnosti Tate & Lyle skupině Südzucker, nebo označovat kombinaci činností Südzucker a Tate & Lyle jako obavu z narušení soutěže vyplývající z předmětného spojení. I kdyby snad Úřad takové obavy měl, řízení vedené podle hlavy IV části první zákona o ochraně hospodářské soutěže není správným typem řízení pro řešení takových obav. Neméně logickou obavou Úřadu z narušení soutěže je „riziko“, že Tate & Lyle bude vázat prodej své izoglukózy na prodej cukru od společnosti Südzucker. Úřad nikterak nevysvětluje, proč a jak by Tate & Lyle a Südzucker donutily zákazníky k akceptaci takových nákupů. Pokud by totiž společnost Tate & Lyle vázala prodej izoglukózy na prodej cukru, zákazník by si prostě koupil izoglukózu od někoho jiného.

V další části svého rozkladu účastníci řízení namítají, že napadené rozhodnutí není rozumné ani spravedlivé. Dle jejich názoru nemá Úřad pravomoc regulovat trh s cukrem, o což se v podstatě rozhodnutím o nepovolení spojení pokouší. Účastníci řízení konstatují, že tento trh je již dostatečně regulovaný, kdy však regulací byly pověřeny jiné státní orgány – Státní zemědělský intervenční fond, Ministerstvo zemědělství ČR a Ministerstvo financí ČR. Napadené rozhodnutí není s regulačním rámcem vytvořeným těmito orgány sladěno, kdy dle názoru účastníků řízení existuje zjevný konflikt mezi politikou vlády regulovat trh s cukrem (tj. omezovat soutěž) a politikou Úřadu chránit soutěž. Úřad by měl respektovat regulaci trhu a nenutit soutěžitele, aby soutěžili tam, kde to není možné.

Koncentrace odběratelů cukru – obchodní řetězce a velcí průmysloví zpracovatelé – mají dostatečnou tržní sílu, aby vyvážily stupeň koncentrace na straně dodavatelů cukru. Ve skutečnosti je to právě pokračující trend koncentrace na straně poptávky (odběratelé). Ve všech evropských státech, které mají stejnou nebo menší národní produkční kvótu cukru než Česká republika, působí pouze jeden nebo dva výrobci cukru. Další koncentrace na českém trhu s cukrem je proto dle názoru účastníků řízení dále ekonomicky nevyhnutelná.

Po vstupu do EU v květnu 2004 budou české cukrovary vystaveny intenzivní soutěži z ostatních členských států. Stávající ekonomické údaje přitom dokazují, že výroba v českých cukrovarech není dostatečně efektivní na to, aby na společném evropském trhu české cukrovary přežily. Účastníci řízení se proto domnívají, že napadeným rozhodnutím Úřad stojí v cestě přirozené koncentrace na trhu s cukrem, která je nezbytná proto, aby se české cukrovarnictví stalo konkurenceschopným na společném evropském trhu. Zvyšování efektivity výroby cukru je nejen nevyhnutelné, ale je také přínosem pro ostatní účastníky trhu, kdy sám Úřad ve svém rozhodnutí o povolení spojení SDA uvedl, že „zvýšení efektivity výroby cukru [bude mít] i kladný dopad na konečného spotřebitele.“

Účastníci řízení vytýkají Úřadu dále skutečnost, že rozhodnutí neposkytuje návod k dalším krokům, jaké by měly po nepovolení spojení v České republice následovat. Úřad v podstatě nařizuje společnosti Südzucker, aby nepřevzala kontrolu na SLS. Jenže toto převzetí bylo schváleno Evropskou komisí a na území EU již bylo uskutečněno. Praktický význam rozhodnutí je proto účastníkům řízení nejasný. Není jim jasné, jak je rozhodnutí vymahatelné proti účastníkům a na území, nad nimiž nemá Česká republika donucovací pravomoc. Jaký bude navíc praktický smysl rozhodnutí za 14 měsíců, až se Česká republika stane členským státem EU, kde bylo spojení povoleno. Účastníci řízení poukazují na to, že Česká republika převzala se soutěžním právem ES i kontroverzní „doktrínu účinků“, která umožňuje extraterritoriální aplikaci soutěžního práva. Kontroverznost této doktríny spočívá v tom, že jejím uplatňováním může jeden stát zasahovat do suverenity jiného státu. V praxi pak záleží udržitelnost doktríny účinků na síle státu, který ji uplatňuje. Politická a ekonomická síla EU dodává přesvědčivost těm rozhodnutím Komise, která se vztahují na podniky mimo EU. Česká republika je jistě suverénní jako EU, ale realisticky vzato je její politická a ekonomická síla daleko menší. Úřad by měl proto dle názoru účastníků řízení zvážit, zda je v této souvislosti rozkladem napadené rozhodnutí rozumné.

Na závěr svého rozkladu účastníci řízení reagují na skutečnost, že Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že skutečnou alternativou nepovolení spojení v České republice by byly zejména závazky účastníků řízení převést část svých podnikatelských aktivit na jiný subjekt, popř. závazky s obdobným dopadem. Přesto jsou účastníci řízení i nadále přesvědčeni o správnosti shora uvedených námitek, navrhuji následující závazek: „Společnost Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt se zavazují, že zajistí, aby její koncernové společnosti převedly do 1. května 2004 na jiný subjekt takovou část svých podnikatelských aktivit v oblasti výroby cukru v České republice, která je zapotřebí, aby a) součet individuálních produkčních kvót na výrobu cukru přidělených společnostem kontrolovaným společnostmi Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt a Eastern Sugar B.V. v České republice nepřesahoval 50 % národní produkční kvóty České republiky; nebo b) po dobu, kdy v České republice není v platnosti kvótový systém, aby celkový objem cukru dodaného na trh v České republice výrobci cukru ovládanými společnostmi Südzucker Aktiengesellschaft Mannheim/Ochsenfurt a Eastern Sugar B.V. v České republice nepřekročil 210 000 tun za kalendářní rok.“ Dle názoru účastníků řízení reflektuje výše uvedený závazek argumentaci Úřadu obsaženou v napadeném rozhodnutí a navíc odpovídá precedentnímu rozhodnutí Úřadu č.j. S 77/97-240. vzhledem ke složité korporátní struktuře společností Eastern Sugar budou účastníci řízení potřebovat dostatečný čas (tj. do 1. května 2004) na to, aby navrhovaný převod nebo převody uskutečnili. Pro případ, že by předseda Úřadu dospěl k závěru, že výše uvedený závazek není dostatečný na odstranění obav z narušení soutěže, požádali účastníci řízení předsedu Úřadu, aby nařídil s účastníky řízení ústní jednání za účelem projednání a nalezení závazku nebo závazků přijatelných pro předsedu Úřadu.

Na základě všech shora uvedených skutečností navrhuji účastníci řízení, aby předseda Úřadu rozhodnutím o rozkladu na základě návrhu komise v souladu s § 59 ve spojení s § 61 správního řádu po případném doplnění dokazování: a) povolil předmětné spojení; nebo b) povolil předmětné spojení s podmínkou, že účastníci řízení splní buď svůj závazek uvedený v rozkladu, nebo podle okolností jiný závazek či závazky dohodnuté při zvláštním ústním jednání; nebo c) zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc Úřadu k novému projednání.

Podáním doručeným Úřadu dne 21. 5. 2003 účastníci řízení doplnili rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí o nové skutečnosti a podklady. Uvedli zejména, že dle Sdělení Státního zemědělského intervenčního fondu 2003 byla pro kvótové roky 2003/2004 a

2004/2005 přidělena produkční kvóta společnosti Moravskoslezské cukrovary a.s. (nepřímo kontrolované společností Südzucker prostřednictvím společnosti Agrana AG) ve výši 20,003 % celkové národní kvóty a společnosti EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s., společně kontrolované společnostmi Südzucker a Tate&Lyle, ve výši 23,909 % celkové národní kvóty. Součet produkční kvóty spojujícího se subjektu tedy podle vyjádření účastníků nedosáhne ani 44 %, přičemž tato skutečnost je v rozporu s předpoklady, na nichž je založeno napadené rozhodnutí. Při ústním jednání konaném v sídle Úřadu dne 23. 7. 2003 účastníci dále doplnili své vyjádření v tomto směru tak, že se po novém rozdělení výrobních kvót a rezervy podíl spojujících se soutěžitelů snížil na 41,51 % národní kvóty, přičemž skutečný tržní podíl po započtení dovozů je zřejmě ještě nižší. Souběžně došlo k navýšení tržního podílu druhého největšího soutěžitele a vývoj na trhu je podle vyjádření účastníků příznivý také v tom, že tržní podíly tzv. nezávislých cukrovarů se zvýšily. Dále účastníci uvedli, že došlo ke strukturální změně na trhu, protože kvóta původně náležející cukrovaru Modřany, jako výrobnímu závodu společnosti EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s., po novém rozdělení v podstatě připadla soutěžiteli Cukrovar TTD a.s.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vzhledem ke změnám právní úpravy, k nimž došlo v průběhu správního řízení, považuji za nezbytné ve stručnosti pojednat o nich úvodem.

Dne 30. 3. 2001 vydané nařízení vlády č. 114/2001 Sb., o stanovení produkčních kvót cukru na kvótové roky 2001/2002 až 2004/2005, upravilo v právním řádu České republiky oblast regulace trhu s cukrem včetně systému produkčních kvót. S účinností od 29. 11. 2002 byla nálezem Ústavního soudu vyhlášeným pod č. 499/2002 Sb. zrušena ustanovení § 4 odst. 3, § 5 odst. 3, § 7 a § 13 nařízení vlády č. 114/2001 Sb., čímž došlo k faktickému zrušení systému regulace trhu s cukrem v České republice, zahrnujícího jako produkční kvóty, tak cenovou regulaci cukru a cukrovky. Reakcí na zmíněný nález Ústavního soudu byla v první řadě novela nařízení vlády č. 114/2001 Sb., vyhlášená dne 29. 1. 2003 pod č. 15/2003 Sb., která opětovně stanovila minimální cenu cukrovky a cukru. Druhým krokem na cestě k regulaci trhu s cukrem bylo opětovné rozdělení produkčních kvót na cukr jednotlivým producentům cukru v České republice, které bylo provedeno v souladu s principy obsaženými v kvótovém systému aplikovaném v EU nařízením vlády č. 97/2003 Sb.

Na základě posledně uvedeného nařízení vlády č. 97/2003 Sb. byly produkční kvóty v první etapě stanoveny a rozděleny producentům cukru na základě jejich kapacit výroby cukru; druhou etapou rozdělení produkčních kvót bylo zvýšení individuálních produkčních kvót na základě ukazatelů vývozu jednotlivých producentů cukru, kteří se již stali držiteli individuální produkční kvóty s účinností od počátku kvótového roku 2003/2004, a to z rezervy představující 10 % národní kvóty. Stávající konečný stav ohledně podílu soutěžitelů z hlediska individuálních kvót pro roky 2001/2002 až 2004/2005 je následující: Cukrovary TTD, a.s.: 37 %, EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s.: 22,5 %, Moravskoslezské cukrovary, a.s.: 19 %, Cukrovar Vrbátky a.s.: 4,4 %, Litovelská cukrovarna, a.s.: 4,6 %, Hanácká potravinářská společnost s.r.o.: 5,5 %, Neli, a.s.: 3 %, Cukrovar Vrdu, s.r.o.: 4 %.

Ve světle výše provedeného osvětlení platného právního stavu zabýval jsem se poté námitkami obsaženými v rozsáhlém rozkladu a tímto rozkladem napadené rozhodnutí jsem podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu v celém rozsahu přezkoumal.

Uvážil jsem nejprve o úvodem rozkladu namítaných vadách, k nimž dle tvrzení účastníků řízení mělo dojít v průběhu správního řízení, jež vydání napadeného rozhodnutí předcházelo.

Namítají-li účastníci řízení, že se Úřad dopustil závažného pochybení tím, že účastníkům nezaslal písemné oznámení o existenci závažných obav z narušení soutěže, pak uvádím, že obavy Úřadu z narušení hospodářské soutěže v důsledku notifikovaného spojení byly účastníkům řízení známy z předchozího správního řízení; přinejmenším však z odůvodnění předchozího prvoinstančního rozhodnutí č.j. S 57/01-1746/02 ze dne 9. 5. 2002 lze bezpečně dovodit Úřadem deklarované obavy (strany 21 – 32). Vzhledem k tomu, že uvedené rozhodnutí bylo posléze zrušeno z důvodu výlučně procesních pochybení, a za situace, kdy účastníci v dalším řízení nenavrhli žádné nové důkazy, žádné nové závazky ani stávající závazky nemodifikovali, vycházel Úřad ze skutečností zjištěných v původním řízení. Rozhodnutí ve věci za zjištěného skutkového stavu tak bylo možno po odstranění procesních vad, jak bylo druhostupňovým orgánem uloženo, vydat ve správním řádem dané lhůtě třiceti dnů. Namítaná skutečnost, že účastníkům nebyly znovu sděleny již dříve vyjádřené obavy z narušení soutěže, tedy pochybením není.

K námitce účastníků, že napadené rozhodnutí mělo být vydáno až poté, kdy budou přiděleny nové kvóty, podotýkám, že pro posouzení spojení je dle platné právní úpravy rozhodující období předcházející spojení. Ačkoli Úřad při hodnocení dopadů spojení soutěžitelů na trhu zohledňuje také budoucí možný vývoj na relevantních trzích, tak právě v otázce velikosti tržních podílů, které nelze spolehlivě do budoucnosti odhadnout, nezbyvá nic jiného, než vyjít z údajů dosažených zpravidla v posledních třech letech. Předpokládaný budoucí vývoj situace na relevantních trzích tak Úřad hodnotí zejména ve vztahu k ostatním kritériím stanoveným v § 17 odst. 1 zákona, tj. ve vztahu k hospodářské a finanční síle, překážkám vstupu na trh, vývoji nabídky a poptávky, potřebám a zájmům spotřebitelů, výzkumu a vývoji atp.

Pokud jde o odlišnou výši tržního podílu, respektive produkční kvóty v době vydání prvoinstančního rozhodnutí oproti současnému stavu, považuji za nezbytné zdůraznit, že v době vydání napadeného rozhodnutí nebyla dosud stanovena kritéria pro rozdělení individuálních produkčních kvót, natož aby bylo rozhodnuto o jejich konkrétní výši. Vzhledem k náročnosti jednání a celého procesu přidělení produkčních kvót jednotlivým producentům a vzhledem ke skutečnosti, že v minulých obdobích došlo již po druhé ke zrušení individuální výše přidělených kvót jednotlivým producentům cukru, by mohlo dojít k neúměrnému a zákonem nijak nepředvídanému prodlužování lhůt pro vydání rozhodnutí.

Zabýval jsem se dále námitkou účastníků, že se jim nedostalo rovného zacházení ve srovnání s jejich konkurenty, přičemž poukázali na rozhodnutí Úřadu ze dne 20. 11. 1997, jímž bylo za stanovených podmínek povoleno spojení podniků 1. Česká cukerní a Société Anonyme Sucrière de Berneuil sur Aisne (dále též jen „Spojení SDA“). Uvedené rozhodnutí, na něž účastníci poukazují, však bylo vydáno za značně odlišných podmínek relevantního trhu v roce 1997; subjekt vzniklý v důsledku Spojení SDA působil na trhu, na němž neexistoval cukerní pořádek. Za takové situace by teoreticky sice mohl takto silný soutěžitel na trhu bez ohledu na ostatní účastníky trhu nadále zvyšovat svůj tržní podíl, kdyby však nebyl vystaven účinné soutěži, o čemž svědčí ztráta významného postavení tohoto subjektu nabytého spojením. V současné době by však subjekt s tržní silou, jež by notifikovaným spojení nabyt,

mohl snadněji obhajovat své pozice za stávající existence regulačních opatření, které představují význačnou bariéru pro vstup potenciální konkurence.

Další, neméně významnou odlišnost podmínek posuzování předmětného spojení a Spojení SDA představuje skutečnost, že v roce 1997 Úřad rozhodoval o povolení spojení podniků podle zákona č. 63/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Spojení SDA bylo povoleno, když zúčastnění soutěžitelé prokázali, že újma, která by narušením soutěže mohla vzniknout, bude převážena hospodářskými výhodami, jež spojení přinese. Podle současně platné právní úpravy ochrany hospodářské soutěže dané zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, posuzuje Úřad spojení podle hodnotících kritérií stanovených § 17 odst. 1 zákona, především pak podle tržní síly, nikoli tedy podle dříve platného kritéria hospodářských výhod. Neboť prvoinstanční orgán hodnotil tento případ dle současně platné právní úpravy, tedy podle kritérií daných ustanovením § 17 odst. 1 zákona, vzal v úvahu zejména tu skutečnost, že vyjma důsledků působení velmi silných regulačních opatření by nabyté postavení spojením vzniklého subjektu nebylo erodováno ani potenciální konkurencí ze strany zahraničních výrobců, když zahraniční výrobci, jejichž cukr je vzhledem k dovozním nákladům rentabilní dovážet do ČR, jsou kontrolovány převážně spojujícími se soutěžiteli. Nelze proto přisvědčit tvrzení účastníků o nerovném zacházení s konkurenty při posuzování spojení, když nejen uvedená skutečnost, ale i jiné v napadeném rozhodnutí popsány prvky rozhodné pro posouzení spojení se v souvislosti s uvedenými dvěma správními řízeními odlišně, což Úřad nemohl nezohlednit.

Ohledně namítaného neupozornění účastníků na přijatelnost strukturálních závazků, čímž měl Úřad porušit povinnost poučit účastníky podle § 3 odst. 2 správního řádu, poukazuje na ustanovení § 17 odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže, které dává účastníkům možnost navrhnout závazky, které, podle jejich názoru, mohou vést k odstranění nebezpečí pro hospodářskou soutěž. Uvedenému ustanovení neodpovídá povinnost Úřadu převzít závazky přijaté nebo navržené soutěžiteli – účastníky řízení o povolení spojení. Naopak, správní orgán je pouze oprávněn podmínit rozhodnutí o povolení spojení splněním závazků, které přijali soutěžitelé před nebo v průběhu řízení o povolení spojení. Postup Úřadu je tedy fakultativní. Ohledně závazků soutěžitelů zdůrazňuji, že jejich cílem musí být zachování účinné soutěže na trhu, o čemž ostatně Úřad účastníky v řízení opakovaně poučil. Nemohou to být závazky nerelevantní či přinášející prospěch jen spojujícím se soutěžitelům, aniž by zcela nebo alespoň zčásti přispěly k omezení účinků narušení soutěže následkem spojení. Z průběhu celého správního řízení vyplývá, že Úřad pro zřejmé obavy z narušení soutěže v důsledku notifikovaného spojení věc pečlivě zkoumal a s účastníky řízení nejen co se týče návrhu možných závazků pro odstranění obav z narušení soutěže spolupracoval, když účastníky dopisem ze dne 15. 1. 2003 vyzval k potvrzení platnosti dříve navrhovaných závazků, k jejich případnému doplnění, rozšíření či modifikaci; za tím účelem Úřad dále nařídil ústní jednání, které proběhlo dne 30. 1. 2003, během něhož byla účastníkům dána možnost modifikovat závazky, které navrhovali v původním řízení a které, jak vyplývá z odůvodnění původního rozhodnutí prvoinstančního orgánu, nepostačovaly k rozptýlení obav z narušení soutěže. Je tedy zřejmé, že účastníkům možnost navrhnout převzetí závazků podle § 17 odst. 3 zákona byla dána.

Přesto vzhledem k námitce účastníků a k tomu, že účastníci řízení v rozkladu požádali o ústní jednání za účelem projednání závazků přijatelných pro možné povolení předmětného spojení, nařídil jsem podle ustanovení § 21 odst. 7 zákona přípisem ze dne 10. 7. 2003 na 23. 7. 2003 ústní jednání, jehož účelem bylo projednání účastníky řízení navrhovaných závazků ve smyslu § 17 odst. 3 téhož zákona, které hodlají účastníci řízení přijmout ve prospěch

zachování účinné hospodářské soutěže. Účastníci řízení byli opakovaně poučeni o možnosti podání návrhu závazku natolik konkrétního znění, který bude dostatečně určitý a kontrolovatelný a který efektivním způsobem odstraní identifikované obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže na předemných relevantních trzích s tím, že příkladmo byly rovněž uvedeny některé charakteristické závazky, které mohou splnit požadavek omezení negativních účinků spojení, jako např. strukturální závazky zakládající změny ve struktuře trhu atp. V průběhu ústního jednání a poté ani v účastníkům řízení dodatečně stanovené lhůtě 7 dnů, tj. do 30. 7. 2003, však takový úkon neučinili. Podáním ze dne 30. 7. 2003 navrhli pouze závazek obecného znění, že ve lhůtě jednoho roku od právní moci rozhodnutí Úřadu o povolení spojení přijmou taková opatření, která je zbaví možnosti kontroly nad podnikem společnosti EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s., aniž by specifikovali, jaká účinná opatření by účastníci řízení přijali za účelem ztráty možnosti kontroly nad podnikem společnosti EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s. Přes uvedené, Úřad stanovil další, dodatečnou lhůtu do 8. 8. 2003 k upřesnění navrženého závazku s ohledem na nespécifikovaná v závazku navrhovaná účinná opatření. Dne 8. 8. 2003 obdržel Úřad faxem podání účastníků řízení, v němž uvádí, že účelem obecné formulace navrhovaného závazku neobsahující popis konkrétních opatření, která budou přijata, je umožnit účastníku řízení dostatečnou pružnost při realizaci závazku v rámci složitých vztahů společníků Eastern Sugar B.V., přičemž jednání s Tate & Lyle, jež jsou pro realizaci opatření nezbytná, nebyla dosud ukončena a kupující nebyl dosud nalezen. Podle názoru účastníků není nedostatek podrobností navrhovaných opatření na závadu jejich účinnosti, je-li účinkem míněno skutečné zbavení možnosti vykonávat kontrolu. Zároveň pouze přibližně, jak sami připouštějí, popsali navrhovaná opatření a následně navrhli nové znění závazku. Odkázali přitom na podmínku uloženou maďarským antimonopolním úřadem, přičemž pro informaci byl přiložen překlad výroků rozhodnutí maďarského antimonopolního úřadu.

Mám za prokázané, že účastníkům řízení bylo v maximální míře prostřednictvím správním orgánem v řízení poskytované součinnosti a opakovaným prodlužováním lhůt umožněno předložit návrh strukturálních závazků přijatelných pro možné povolení předemného spojení. Konstatuji však, že ač byli opakovaně poučeni o možnosti podání návrhu závazku, jež by byl zejména strukturální povahy, dostatečně určitý a kontrolovatelný a efektivním způsobem by odstranil identifikované obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže na předemných relevantních trzích, závazek takového znění i po opakovaném prodloužení stanovených lhůt nenavrhli, jak bude v podrobnostech odůvodněno závěrem tohoto rozhodnutí. Procesní práva účastníků řízení tak ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 správního řádu nijak zkrácena nebyla.

Ani námitku, že Úřad nedal najevo, jaké konkrétní obavy z narušení soutěže má, nelze přijmout, když celý průběh správního řízení a zejména odůvodnění rozhodnutí č.j. S 57/01-1746/02 ze dne 9. 5. 2002, jakož i odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního orgánu č.j. S 57/01-366/03 ze dne 6. 2. 2003, jež bylo napadeno námitkami shora popsaného rozkladu, dále oznámení o konání ústního jednání ze dne 10. 7. 2003 č.j. 153/2003-RK/hs a protokol o ústním jednání v sídle Úřadu ze dne 23. 7. 2003, svědčí o tom, že s konkrétními obavami Úřadu z narušení hospodářské soutěže v případě povolení předemného spojení byli účastníci řízení obeznámeni.

Shora uvedeným námitkám účastníků řízení, jež jsou námitkami procesního charakteru, tedy nepřisvědčuji a uzavírám, že nejde o taková pochybení při vedení správního řízení, která účastníky řízení na jejich zákonem zaručených právech zkrátila.

Přezkoumal jsem námitku účastníků řízení v další části rozkladu, že vznik dominantního postavení spojujících se soutěžitelů nebyl Úřadem přesvědčivě prokázán, a to mimo jiné i z důvodu, že výsledný tržní podíl je nadhodnocený s ohledem na nesprávné započtení dovozů, a konstatuji, že v dotazníku k povolení spojení sami účastníci uvedli, že údaje vztahující se k dovozům cukru z Německa v kvótových letech 1997/1998 a 1998/1999 odpovídají množství cukru, který byl dovezen společností Südzucker do České republiky (*[... obchodní tajemství ...]* dovozů). V kvótovém roce 1999/2000 pak společnost Südzucker dle údajů, které v dotazníku uvedla, dovezla do České republiky (*[... obchodní tajemství ...]*) tun z celkového množství dovozů 13 325 tun z Německa (*[... obchodní tajemství ...]*). Ačkoli účastníci v rozkladu upřesnili, že *[... obchodní tajemství ...]* tun cukru společnost Südzucker skutečně vyrobila a prodala na komoditních burzách, tento však do České republiky dovezli nezávislí obchodníci, nemění to nic na skutečnosti, že se jedná o cukr vyrobený společnostmi skupiny Südzucker a je proto třeba objem dovozu tohoto cukru přiřadit právě společnosti Südzucker, bez ohledu na to, zda byl fakticky tento cukr dovezen do České republiky přímo či nepřímo prostřednictvím třetí osoby.

Pokud jde o údajně nesprávné započtení dovozů realizovaných cukrovarnickými subjekty v rámci zušlechťovacího styku, konstatuji, že skutečnost, že uvedené dovozy v rámci zušlechťovacího styku za kalendářní rok 1999 a 2000 byly spojujícími se soutěžiteli skutečně realizovány, vyplývá ze statistik Generálního ředitelství cel a údaje o těchto dovozech jsou takto zahrnovány do celkového objemu dovozů cukru do České republiky. Shodné údaje o celkových dovozech obsahuje i Situační a výhledová zpráva Ministerstva zemědělství. Skutečnosti uvedené účastníky řízení v rozkladu jsou v rozporu s listinami jimi předloženými v doplnění podání ze dne 18. 4. 2002, v nichž uvádí celkový objem dovozů za rok 2000 a 2001 do ČR s tím, že cukrovary kontrolované společností EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA, a.s. se na těchto dovozech nepodílejí. Ani v předchozím podání ze dne 27. 3. 2002 (ve spisu l. č. 494-496), ze kterých Úřad mimo jiné vycházel pro stanovení tržních podílů za období 1999/2000, účastníci řízení neuváděli, že by výše uvedené objemy dovozů cukru byly započteny do objemu dodávek cukru spojujícími se soutěžiteli.

Při stanovení tržního podílu za marketingové období 1999/2000, tj. od 1. 10. 1999 do 30. 9. 2000, bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že údaje Generálního ředitelství cel o dovozu cukru zahrnují kalendářní roky 1999 a 2000, tj. od 1. 1. do 31. 12. běžného roku. Aby nedošlo k započtení dvou kalendářních období, zohlednil Úřad objemy dovozů pouze za kalendářní rok 2000, tj. objemy dovozů pouze ve výši *[... obchodní tajemství ...]* tisíc tun realizované výhradně společností Moravskoslezské cukrovary, a.s. (tedy skupinou Südzucker). V průběhu správního řízení si Úřad vyžádal od Generálního ředitelství cel aktualizované údaje o dovozech do České republiky za kalendářní rok 2001 a 2002. Z údajů vyplynulo, jak ostatně bylo na straně 13 napadeného rozhodnutí uvedeno, že cukrovary kontrolované spojujícími se subjekty rovněž v těchto obdobích realizovaly přímé dovozy do České republiky, a to přibližně *[... obchodní tajemství ...]* tisíc tun za období 2001 a 2002, což představuje stejný objem jako v letech 1999 a 2000. I v případě, že by došlo k započtení objemu dovozů ve výši *[... obchodní tajemství ...]* tis. tun na tržní podíl účastníků dvakrát, což však nijak nevyplývá z listin a důkazů předložených účastníky řízení v průběhu řízení, mělo by případné snížení dodávek o tuto částku, vzhledem k její výši, zanedbatelný vliv na celkový tržní podíl spojujících se soutěžitelů.

Ani námitka účastníků ohledně nesprávného tržního podílu spojujících se soutěžitelů v kampani 2000/2001 pro nezapočtení žádných dovozů, není oprávněná, když Úřad při výpočtu tržního podílu zohlednil též skutečnost, že za období 2000/2001 byly uskutečněny

dovozy cukru do České republiky ve výši cca 58 tisíc tun, jak vyplývá ze statistik Českého statistického úřadu a Situační a výhledové zprávy Ministerstva zemědělství. V tomto období došlo ke zvýšení podílů dovozů ze zemí Evropské unie o 94 % oproti období 1999/2000 (celkem 36,6 tisíc tun v roce 2000/2001), přičemž objem dovozů z Německa činil 35,5 tisíc tun (tj. 61 % z celkových dovozů). Vzhledem ke skutečnosti, že dovozy cukru vyrobeného společností Südzucker, a to přímé či prostřednictvím třetích osob, představovaly za období 1997 – 2000 cca [... *obchodní tajemství* ...] dovozů do České republiky, je tato skutečnost z pohledu zohlednění dovozů ve výši tržních podílů účastníků řízení významná.

V případě stanovení tržních podílů za období roku 2001/2002, byly rovněž zohledněny objemy dovozů za uvedené období, kdy podíl dovozů cukru vyrobeného účastníky řízení byl přibližně stejný jako v období 2000/2001, avšak došlo k významnému poklesu celkového objemu dovozu cukru na celkových dodávkách cukru na trh v ČR a naopak nárůstu objemu prodeje cukru z domácích cukrovarů. Informace předložené účastníky v průběhu řízení byly natolik rozporné, že bylo nutno vycházet pouze z produkčních kvót.

Nelze pominout skutečnost, že objem dovozů je vlivem regulačních opatření ze strany státu omezen a že spojující se soutěžitelé jsou významnými přímými nebo nepřímými dovozci cukru do České republiky. Za předpokladu zrušení regulace by pak bylo nutno počítat s možností zvýšení objemu dováženého cukru z oblastí geograficky sousedících s územím České republiky, kde spojující soutěžitelé již zaujímají dominantní postavení, a to i vzhledem k nižším dopravním nákladům. V takovém případě by se tržní podíly spojujících se soutěžitelů dále zvýšily.

Námítku účastníků, že Úřad při vymezení relevantních trhů pochybil, definoval-li pro jeden a tentýž produkt dva samostatné věcně relevantní trhy, když by v případě vymezení jediného relevantního trhu výsledný tržní podíl spojujících se soutěžitelů byl nižší než Úřadem stanovená „nebezpečná“ hranice 50 %, považuji v této souvislosti za účelovou. Účastníci totiž vymezení dvou relevantních trhů v průběhu dosavadního správního řízení nikterak nenapadli. Rovněž vysvětlení účastníků, že definici dvou relevantních trhů dříve nerozporovali, neboť se jednalo o spojení, která byla Evropskou komisí povolena, považuji za zjevně účelové a nikterak nepodložené.

Vymezení dvou relevantních trhů považuji po zohlednění rozdílů v balení, distribuci a profilech zákazníků, jako rozhodujících kritérií vedoucích k odlišné struktuře a výši cen, za odůvodněné. Obdobným způsobem postupovala Evropská komise v rámci posouzení předmětného spojení v členských státech EU, jak je vyjádřeno v rozhodnutí *M.2530 Südzucker/SLS* ze dne 20. 12. 2001, kde vymezila jako relevantní trhy, trh průmyslového cukru, trh cukru pro domácnost a trh cukru dodávaného pro obchodní značky.

Pokud jde o „nebezpečnou“ hranici 50 %, mám za to, že i tržní podíl nižší než 50 % může vzbuzovat vážné obavy z narušení soutěže, a naopak spojení, v jehož důsledku dosáhnou spojující se soutěžitelé podílu vyššího, může být za určitých okolností povoleno. Jak jsem zjistil, prvostupňový orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že hranice 50% tržního podílu je silnou indicií ke konstatování, že dotčený soutěžitel zaujímá dominantní postavení, což však nijak nepředjímá jeho rozhodnutí. Jedná se pouze o obecné hodnocení, které bez dalšího posouzení jednotlivých okolností případu nemá samo o sobě pro hodnocení dopadů předmětného spojení na hospodářskou soutěž na trhu významný vliv.

Pokud jde o namítané neuspokojivé objasnění rozporů v údajích o dodávkách cukru za období 2001/2002, z analýzy v řízení obdržných podkladů jsem zjistil, že v dodaných údajích jsou skutečně závažné rozpory, týkající se zvláště výše dodávek nezávislých cukrovarů a dodávek spojujících se soutěžitelů. Prvoinstanční orgán v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů musel vzít v úvahu to, že se údaje poskytnuté Českomoravským cukrovarnickým spolkem (dále též jen „ČMCS“) o dodávkách a tržních podílech spojujících se soutěžitelů výrazně lišily od údajů o produkční kvótě přidělené cukrovarům spojujících se soutěžitelů, přičemž zároveň výše dodávek spojujících se soutěžitelů za období 2000/2001 uvedená v tabulce ČMCS byla rovněž výrazně nižší než údaje poskytnuté účastníky řízení v jejich doplnění podání ze dne 27. 3. 2002 (ve spisu l. č. 494). Dále zohlednil, že v kvótovém roce 2001/2002 bylo na trh dodáno množství cukru odpovídající cca 99,3 % kvóty a že ve statistice ČMCS (ve spisu l. č. 768) se údaje o společnostech Cukrovary TTD a.s. a Cukrovar Vrbátky a.s., které nepatří mezi spojující se soutěžitele, byly výrazně rozdílné od údajů poskytnutých jimi přímo, když zároveň po porovnání údajů poskytnutých těmito cukrovary s výší jim přidělených individuálních kvót, bylo zjištěno, že se shodují. Úřad v souladu s ustanovením § 34 odst. 5 správního řádu zhodnotil všechny v řízení zjištěné důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, a dospěl k závěru, že na základě uvedených zjištění nelze pro nevěrohodnost vycházet při predikcích dalšího vývoje tržního postavení soutěžitelů na relevantních trzích z údajů poskytnutých ČMCS. Za základ pro hodnocení postavení spojujících se subjektů proto považoval individuální produkční kvóty. Z uvedených důvodů je zřejmé, že Úřad při hodnocení podílů účastníků na trhu nevycházel pouze z údajů dodaných konkurenty spojujících se soutěžitelů, jak namítají účastníci řízení, a naopak přihlédl právě k údajům o individuálních produkčních kvótách.

Přes uvedené podotýkám, že posouzení tržního podílu je pouze jedním, byť velmi významným prvkem celkové analýzy notifikovaného spojení. Závěr Úřadu o vzniku dominantního postavení na vymezeném relevantním trhu, které by mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže, byl učiněn až po zhodnocení všech kritérií stanovených § 17 odst. 3 zákona, nikoliv pouze kritéria výše tržního podílu. Hodnota tržního podílu mívá za rozdílných okolností na trhu jiný reálný dopad. Proto bylo nutno zohlednit význam všech zjištěných skutečností v jejich souhrnu svědčících o možném získání dominantního postavení (potenciální konkurence, vysoká hospodářská a finanční síla subjektu, vliv regulačních opatření atd.). V této souvislosti pak zdůrazňuji, že uvedený postup ani význam posuzovaných kritérií nebyl účastníky řízení v rozkladu nikterak zpochybněn.

Vytýkají-li účastníci Úřadu, že řádně nezohlednil pravomoci SLS při kontrole společnosti EASTERN SUGAR ČESKÁ REPUBLIKA a.s., podotýkám předně, že zákon o ochraně hospodářské soutěže rozumí pod pojmem kontroly možnost určovat nebo ovlivňovat soutěžní chování jiného soutěžitele, přičemž kontroluje ten, kdo přímo nebo nepřímo určuje nebo ovlivňuje soutěžní chování jiného soutěžitele, aniž by zde platila fikce ovládnutí podle § 66a odst. 3 obchodního zákoníku. Ve smyslu zákona o ochraně hospodářské soutěže je tedy kontrola pojmem, který se obsahově výslovně vztahuje na určování nebo ovlivňování soutěžního chování jiného soutěžitele. Pokud jde o kvalitu kontroly, ustanovení § 12 odst. 3 zákona týkající se vzniku kontroly se vztahuje, stejně jako ustanovení čl. 3 nařízení Rady (ES) č. 4064/89 o kontrole spojování soutěžitelů, ve znění pozdějších nařízení, nejen na případy získání kontroly nad konkrétním soutěžitelem či jeho podnikem ze strany jiného subjektu, ale též na jakoukoliv transakci, která má za následek změnu kvality kontroly. V otázce kvalitativního rozdílu mezi kontrolou společnou (relativní) a výlučnou (absolutní) je třeba konstatovat, že kontrola, tj. rozhodující vliv na soutěžní chování soutěžitele, vykonávaná

samostatně se podstatně liší od kontroly, jež je vykonávána společně, neboť v případě společné kontroly je vždy nutno brát ohled na potenciálně odlišné zájmy druhé strany. Jestliže tedy jeden podnikatel, který dosud výhradně vykonával kontrolu nad podnikem jiného soutěžitele, umožní kontrolu na tímto soutěžitelem dalšímu podnikateli tak, že vznikne společná kontrola nad joint venture, jedná se o spojení soutěžitelů, stejně jako v případě, kdy jeden z partnerů v joint venture získá od druhého partnera jeho podíl ve společném podniku.

Disponují-li tedy určité subjekty každý polovičním podílem z celkového množství akciových podílů podniku, jako je tomu v případě držení podílů ve společných podnicích Eastern Sugar C.V. a Eastern Sugar B.V. společnostmi SLS, prostřednictvím její dceřiné společnosti Société Générale de Participations Sucreries S.A., a Tate & Lyle Investments Ltd., konstatuji, že tyto subjekty disponují možností kontroly společné, neboť jakékoliv rozhodnutí či závazný úkon v kontrolované společnosti podléhá vždy souhlasu obou subjektů. Společnost SLS tak m  prostřednictvím svého 50% podílu možnost nepřímo kontrolovat společnost Eastern Sugar. Z uvedených důvodů n le  notifikované spojení soutěžitelů do působnosti zákona ve smyslu ustanovení   12. Neboť by na základě notifikovaného spojení společnost Südzucker získala prostřednictvím j  kontrolovaných společností možnost společn  s Tate & Lyle Investments Ltd. kontrolovat společnosti Eastern Sugar C.V. a Eastern Sugar B.V., jež kontrolují soutěžitele působící na trhu v  R, je rovněž splněna podmínka aplikace zákona dle   1 odst. 3 zákona. Závěry  řadu nejsou v rozporu ani s judikaturou Evropského soudního dvora ve věci *Suiker Unie/Commission*, jak j   bylo v odůvodn n  napadeného rozhodnutí zm n no.

Uzavírám, jež vzhledem k uvedeným skutečnostem neshledávám pochybení v názoru  řadu, jak nam t j  účastníci řízení v rozkladu. Jestliže totiž subjekt získává společnou kontrolu v jiné společnosti, a tato společn  kontrola mu dává možnost v dohodě s druhým subjektem určovat soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele, pak je třeba analýzu tržních podílů opřít o součet tržních podílů spojujících se soutěžitelů, neboť opačn  přístup by *de facto* znemožňoval jak koliv zohlednění tržního podílu takto kontrolovaného soutěžitele v soutěžní analýze.

Pokud jde o tvrzení účastníků, jež spojení nebude mít za následek podstatn  narušení soutěže, neboť regulace v oblasti trhu s cukrem brání ve zneužití dominantního postavení, konstatuji naopak, jež právě v důsledku siln  regulace, jež působí jako bariéra vstupu na p edm tn  relevantní trh, mají změny ve struktuře trhu daleko citeln j  dopad na hospodárskou soutěž, než je tomu v p řipad  trhů bez silných regulačních bariér vstupu na trh. K obdobnému závěru dospěla i Komise ve svém rozhodnutí ve věci *M.2530 – Südzucker/Saint Louis Sucre* (strana 20).

K tvrzení účastníků, jež změny tržních podílů jsou v rukou státu, pak uvádím, jež s ohledem na nov  stanoven  kritérium pro rozdělení individuálních produkčních kvót, jímž byly stanoveny prům rn  výrobní kapacity producentů cukru, může být výše p řid len  kvóty, a tím i možnost ovlivn n  tržního podílu, z visl  zč st  i na držiteli kvóty. Jak j   ostatn  bylo uvedeno v napaden m rozhodnutí, vysok  finančn  síla, kterou nedisponují ostatn  účastníci trhu, umožní spojením vzniklému subjektu snadněji zvyšovat sv  výrobní kapacity.

Ačkoli poukazují účastníci řízení na to, jež úřad p ř sv m hodnocení zvy en  HHI spojení nevzal v potaz zvl stnosti trhu s cukrem, pro kter  je vysok  stupeň koncentrace ve vyspělých státech p řirozen , nev d j  zároveň, jakým způsobem měla být podle jejich názoru p ř aplikaci HHI tato specifika trhu s cukrem zohledněna. Přesto konstatuji, jež úřad si

je této skutečnosti vědom a samozřejmě k ní přihlíží. Nad rámec námitky uvádím, že index HHI je používán pouze podpůrně jako jeden z možných ukazatelů dopadu příslušného spojení na relevantní trh, a vzhledem k jeho podpůrnému charakteru zejména ve složitých případech pro dokreslení skutkového stavu věci či pro ověření závěrů správního orgánu.

Ohledně námitky účastníků, že stát může zabránit zvyšování cen, odkazuji na platné nařízení vlády č. 15/2003 Sb., kterým bylo změněno nařízení vlády č. 114/2001 Sb., neupravující možnost stanovení maximální ceny cukru.

Účastníci řízení nesouhlasí se závěrem Úřadu, že by Südzucker mohl, za předpokladu povolení spojení, zvýšit cenu cukru v ČR. Naopak účastníci řízení tvrdí, že by Südzucker nemohl zvýšit cenu cukru v České republice, neboť cukrovary jím kontrolované budou vystaveny účinné soutěži ze strany ostatních cukrovarů. Zároveň údajně může vláda manipulovat s cenou cukru tím, jaký objem umožní dovézt za preferenční celní sazbu, neboť cukr na světovém trhu je levnější než český cukr. V rozporu s názorem účastníků považují závěr prvoinstančního orgánu, že nově vzniklý subjekt s vysokým tržním podílem bude moci ovlivňovat nejen cenu cukru, ale i ceny výrobků, v nichž je cukr podstatnou nákladovou položkou, za odůvodněný. Je totiž třeba vzít v úvahu, že možnost ovlivňovat cenu zakládá silný investiční potenciál, jímž by spojením vzniklý subjekt disponoval a který by mu umožnil modernizovat výrobní zdroje tak, aby byly konkurenceschopnější než zdroje nezávislých výrobců, budovat nové skladovací kapacity a nabízet lepší negociační podmínky a sortiment svým zákazníkům, což by v souhrnu mohlo vytlačováním ostatních konkurentů z trhu působit v neprospěch účinné hospodářské soutěže. Při snížení počtu soutěžitelů na trhu s cukrem a získání dominantního postavení spojujících se subjektů lze stěžít pominout nemožnost zvýšení cenové hladiny, což podporuje i stanovisko Komise, že cenovou hladinu na evropských trzích s cukrem lze ve skutečnosti považovat za jednoznačnou indicii toho, že hospodářská soutěž je značně omezena a evropští výrobci cukru, i přes předimenzovanost evropského cukrovarnického průmyslu, dosahují při odbytu cukru cen, které představují dvojnásobek cen světových a zároveň podstatně vyšších (o 10-20 %), než je intervenční cena Evropské unie. Ze shora uvedených důvodů tedy námitce účastníků nepřisvědčuji.

Tvrzení účastníků, že stát může umožnit vstup nových soutěžitelů na trh přidělením produkční kvóty dalším cukrovarům, nepovažuji za důvodné, když vstup, resp. návrat cukrovarů, které v současnosti nejsou v provozu, na trh, lze jen ztěžít předpokládat. Vstup nových soutěžitelů na trh výrazně ztěžuje velmi vysoká kapitálová náročnost. Rovněž potenciální vstup stávajících uzavřených cukrovarů na trh je z pohledu jejich konkurenceschopnosti málo pravděpodobný, neboť jde především o cukrovary s velmi nízkou zpracovatelskou kapacitou, jejichž modernizace by nebyla ekonomicky efektivní. Naopak, současným trendem vývoje je uzavírání cukrovarů s nízkou zpracovatelskou kapacitou a rovněž zvyšování této kapacity u stávajících cukrovarů, jak vyplývá i ze Situační a výhledové zprávy Ministerstva zemědělství.

Tvrzením, že některé obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou spíše obavami konkurentů společnosti Südzucker, avšak pro konečné spotřebitele a průmyslové odběratele jsou přínosem, účastníci popírají sami svou námitku v předchozí části rozkladu, že si nebyli vědomi obav Úřadu z narušení soutěže.

Jak účastníci řízení správně poukazují, účelem zákona je ochrana hospodářské soutěže jako jevu, a nikoli ochrana jednotlivých soutěžitelů. Z této teze vychází Úřad v každém

konkrétním posuzovaném případě. Nicméně právě z důvodu ochrany hospodářské soutěže je v některých případech nezbytné zohlednit obavy jednotlivých soutěžitelů, neboť mohou odpovídat obavám Úřadu z narušení soutěže, resp. konkurence, jako jevu.

Pokud jde o námitku, že by Úřad neměl bránit účastníkům řízení ve využívání úspor z rozsahu, konstatuji, že nelze zobecňovat závěry Úřadu z jiných, z hlediska účinků zcela odlišných případů posuzování spojení soutěžitelů. Efekt úspor z rozsahu může být jistě využíván i bez realizace předmětného spojení, a Úřad v jeho využívání nijak a nikomu nebrání. Úspory z rozsahu jsou obecně velmi významným faktorem konkurenceschopnosti, a spojující se subjekt by tak ve spojení s dalšími faktory, zejména vysokým tržním podílem či finanční či portfoliovou silou, získal v konkrétním posuzovaném případě významnou výhodu oproti svým konkurentům. Čím větší výrobní kapacitou subjekt disponuje, tím jsou nižší jeho náklady na jednotku produkce. Proto lze vysoké investiční náklady pro cukrovarnictví charakteristické promítnout do většího rozsahu produkce. Této výhody mohou opět využívat především subjekty se značnou finanční silou a schopností těžit z úspor z rozsahu své produkce, a to snižováním nákladů na výrobu cukru a zvyšováním denní kapacity cukrovarů, což zpravidla vede k zaostávání zejména nezávislých cukrovarů a snížení jejich konkurenceschopnosti. Vzhledem ke specifičnosti trhu s cukrem se účinky úspor z rozsahu v tomto případě jeví jako podstatný faktor ovlivňující efektivnost výroby, konkurenceschopnost a v konečném důsledku i velikost tržního podílu. Uvedené závěry ohledně účinků úspor z rozsahu odpovídají rozhodovací Evropské komise a rovněž Evropského soudního dvora¹, podle nichž úspory z rozsahu představují významnou bariéru vstupu na trh. Jde tak o konstatování charakteristiky určitého trhu, resp. možnosti potenciální konkurence na něm, jejíž zhodnocení je pro posouzení případu nezbytné a je Úřadu výslovně uloženo ustanovením § 17 odst. 1 zákona.

Účastníky deklarované rozšíření portfolia výrobků je jistě přínosem pro zákazníky a jako takové je obecně výhodou pro spotřebitele. V kontextu s ostatními faktory zjištěnými při posuzování předmětného návrhu na povolení spojení však sdružení více typů výrobků může vést k významnému posílení tržní síly spojujících se skupin Südzucker/Agrana a SLS/Eastern Sugar, které by tak mohly snadněji přizpůsobovat svou obchodní strategii při zvyšování poptávky po kterémkoliv výrobku. Efekty vysoké portfoliové síly (nebezpečí vázaných prodejců, zvýšená volnost v určování cen, zvýšené nebezpečí v možnosti odmítnout dodávky) mohou totiž zároveň vést k negativnímu trendu omezování dostupného sortimentu pro spotřebitele tím, že v důsledku širší nabídky jednoho soutěžitele se může zúžit nabídka produktů konkurenčních společností, které takovou portfoliovou silou, a tedy možností využívat, resp. zneužívat jejich efektů, nedisponují. Spotřebitelé těží především z široké nabídky konkurenčních alternativ a nikoliv z dostupnosti více různých výrobků od jednoho producenta. To, že prvostupňový orgán označil závazek účastníků řízení spočívající v rozšíření sortimentu za „pozitivní opatření“, nijak neodporuje výše uvedenému. O relevanci posuzování portfoliových efektů v případech rozhodování o návrhu na povolení spojení svědčí i závěry jednání u kulatého stolu OECD z října 2001, jež jsou shrnuty v dokumentu DAF/COMP(2002)5, na internetové stránce OECD: <http://www.oecd.org/pdf/M00025000/M00025127.pdf>.

V této souvislosti nezbyvá než závěrem zdůraznit, že kritérium hodnocení spojení, zda „výhody, které spojení přinese, převáží újmu, která narušením hospodářské soutěže vznikne, a že uvedené účinky spojení na tuzemském trhu budou vyváženy výhodami, na nichž v delším časovém horizontu bude participovat i spotřebitel“, bylo používáno pro hodnocení spojení

¹ *United Brands; Hoffman-La Roche; Compagnie Maritime Belge Transports atd.*

soutěžitelů v době účinnosti zákona č. 63/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který byl zrušen a nahrazen současně platným zákonem.

Pokud jde o namítanou nepodloženost tvrzení Úřadu, že by Südzucker mohl zneužít kapacitu volných zásobníků k uskladnění části C-cukru a ke konverzi tohoto cukru na A- nebo B-cukr v následujícím roce, a že by Südzucker mohl zneužít skladovací kapacity po uzavření cukrovaru, zjistil jsem, že spojující se soutěžitelé disponují velkou kapacitou zásobníků cukru, kde je možno prakticky neomezeně skladovat cca [... *obchodní tajemství* ...] tun cukru, a dále že tento objem představuje téměř [... *obchodní tajemství* ...] objemu přidělené tuzemské kvóty spojujících se soutěžitelů a zároveň množství, které významně překračuje objem přidělené vývozní kvóty. Jak již bylo v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, vlastnictví významné kapacity zásobníků spojujícími se subjekty, která činí téměř [... *obchodní tajemství* ...] tuzemské výrobní kvóty, spolu s ostatními faktory jako je zejména výše tržního podílu, finanční a hospodářská síla, existence cukrovarů v příhraničních regionech umožňující dovoz a vývoz cukru s nízkými náklady na dopravu aj., významně ovlivňuje organizaci trhu v ČR i EU. Zejména v důsledku sezónní výroby cukru je vlastnictví zásobníků, a s tím spojená možnost dlouhodobě skladovat cukr v požadované kvalitě, významným faktorem z pohledu možnosti plynulého zásobování zpracovatelů cukru a dalších odběratelů, a rovněž tak z pohledu možnosti skladovat cukr vyrobený v ČR či cukr dovezený. Rovněž z pohledu zásad současné organizace trhu s cukrem v EU dle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001, o společné organizaci trhů v sektoru cukru, je schopnost dlouhodobého skladování cukru významná. Z uvedených důvodů mám za prokázané, že vlastnictví významné kapacity zásobníků by významně zvýhodnilo spojující se soutěžitele oproti ostatním účastníkům trhu, kteří by takovým objemem kapacity zásobníků vzhledem k výrazně nižšímu objemu výroby cukru nedisponovali. Namítanou nepodloženost tvrzení Úřadu tedy neshledávám opodstatněnou.

Posoudil jsem dále tvrzení účastníků, že Úřad nemůže chránit soutěž tím, že bude Südzuckeru bránit v dodávkách cukru a poskytování souvisejících služeb ve vyšší kvalitě, a konstatuji, že není nijak podloženo, konstatoval-li prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí, že spojením vzniklý subjekt s velkou finanční a hospodářskou silou a know-how by měl v porovnání se svými konkurenty mnohem větší možnost prosadit cukr a jeho substituenty na trhu, rovněž proto, že jimi uvedené zboží na trh by mohlo být vyšší kvality. Zhodnocení faktoru kvality cukru a služeb bylo provedeno pouze v souvislosti s hodnocením ostatních faktorů, které rovněž objektivně eliminují možnost potenciální konkurence působit, resp. prosadit se na trhu. Není tak jasné, z jakého důvodu se účastníci řízení domnívají, že jsou Úřadem postihováni za vyšší kvalitu jimi nabízených služeb a výrobků.

Ačkoli účastníci údajně nemají hospodářský důvod k dovozu cukru ze SRN, jak tvrdí, a to zejména s ohledem na výši investic do cukrovarů na území České republiky, přesto jsem zjistil, že v uplynulých obdobích dováželi cukr a jeho substituenty na tuzemský trh, a to přímo nebo prostřednictvím třetí osoby, z Německa, Rakouska, Polska a Slovenska, tj. zemí, kde spojující se soutěžitelé zaujímají významné postavení. Podle sdělení Ministerstva zemědělství v Situační a výhledové zprávě právě podíl dovozů cukru z Německa, tedy území, kde má společnost Südzucker přinejmenším v částech sousedících s Českou republikou dominantní postavení, tvořil cca [... *obchodní tajemství* ...] za období 2000/2001-2001/2002. Možnost dovozu cukru spojujícími se subjekty tak bylo nutno při posouzení návrhu na povolení spojení bezpochyby zohlednit.

K námitce účastníků, že jim nelze připisovat činnost skupiny Tate & Lyle, přezkoumal jsem odůvodnění napadeného rozhodnutí a zjistil, že prvostupňový orgán uvedl, že nejvýznamnějším dovozcem substituentů cukru do ČR je společnost Amylum Bohemia, spol. s r.o., patřící do skupiny Amylum Group, přičemž tato skupina je kontrolovaná skupinou Tate & Lyle patřící mezi nejvýznamnější světové výrobce cukru a sladidel. Neboť skupina Tate & Lyle vlastní 50 % akcií a vykonává společnou kontrolu nad společností Eastern Sugar ze skupiny SLS/Eastern Sugar a rovněž nad společností Hungrana Kft z nabývajících skupiny Südzucker/Agrana, je možno predikovat její možnost ovlivňovat dodávky cukru a jeho substituentů na tuzemském trhu s cukrem. Jak účastníci řízení sami uvedli, zájmy skupiny Tate & Lyle a společnosti Südzucker se přinejmenším pokud jde o Eastern Sugar shodují, lze proto presumovat společný postup těchto subjektů. Je-li zároveň izoglukóza substituentem cukru, lze tuto skutečnost hodnotit v souvislosti s ostatními skutečnostmi jako faktor omezující konkurenci na vymezených relevantních trzích.

I když účastníci tvrdí, že neexistuje riziko, že by Tate & Lyle vázal prodej své izoglukózy na prodej cukru od společnosti Südzucker, když by pak zákazník koupil izoglukózu od někoho jiného, podotýkám, že možnost vázaného prodeje má především subjekt s velkou portfoliovou silou, jíž by spojující se soutěžitelé také vzhledem k vazbě na dominantního producenta substituentů cukru disponovali. Nelze proto, s ohledem na ostatní okolnosti posuzovaného případu, vyloučit ani možnost vázaného prodeje zejména těm odběratelům, kteří používají při vlastní výrobě jak cukr, tak i jeho substituenty.

Argument účastníků řízení, že pokračující trend koncentrace na straně poptávky (odběratelé) odůvodňuje koncentraci na straně nabídky (výrobci cukru), považují z následujících důvodů za čistě účelový. Na trhu působí kromě významných odběratelů cukru také velké množství regionálních zpracovatelů cukru, zejména v oblasti potravinářství, jako jsou výrobci pečiva, cukrovinek apod. Počet odběratelů, a to nejen zpracovatelů cukru, ale i obchodních řetězců, několikanásobně převyšuje počet výrobců cukru, z čehož plyne silnější vyjednávací pozice ve prospěch výrobců cukru. Pokud jde o tržní sílu těchto odběratelů, lze u většiny těchto subjektů obecně konstatovat, že je ve srovnání se spojujícími soutěžiteli několikanásobně nižší. Námitce účastníků řízení proto nelze přisvědčit.

Přestože podle názoru účastníků je přirozená koncentrace na trhu s cukrem nezbytná k tomu, aby se české cukrovarnictví stalo konkurenceschopným, s čímž souvisí nevyhnutelné zvyšování efektivity výroby cukru, mám za to, že investice do zefektivnění výroby nijak významně nesouvisí s koncentrací těchto výrobců, na nichž se majetkově podílejí zahraniční finančně silné subjekty. Uvedenému závěru nasvědčuje i prohlášení účastníků, že skupina Südzucker investovala v letech 1993 – 2001 do cukrovarů v tuzemsku více než [... *obchodní tajemství* ...] Kč, přičemž investice skupiny SLS byly ještě vyšší. Tyto investice byly přitom uskutečněny bez předchozí koncentrace. Pokud jde o míru koncentrace na trhu s cukrem v České republice, s ohledem na fakt, že v tuzemsku působí v současné době v podstatě tři významní výrobci cukru, lze konstatovat, že koncentrace na tomto trhu v ČR již dosáhla značného stupně a její prohloubení by nemuselo být slučitelné s fungováním účinné hospodářské soutěže na tomto trhu.

Účastníci poukázali rovněž na skutečnost, že posuzované spojení soutěžitelů bylo schváleno Evropskou komisí a na území EU již bylo uskutečněno, proto je dle účastníků praktický význam rozhodnutí Úřadu nejasný. Posoudil jsem tuto účastníky namítanou skutečnost a v této souvislosti připouštím existenci interpretačních obtíží spojených

s doktrínou účinků ohledně napadeného rozhodnutí. Nicméně zdůrazňuji, že Úřad však v obdobných případech je povinen posoudit dopad spojení na relevantní trhy v České republice, a jsou-li splněny podmínky stanovené v ustanovení § 17 odst. 2 zákona, musí takové spojení zakázat. Účastníci řízení jsou poté povinni zajistit plnění výroku rozhodnutí na území České republiky, na němž lze rozhodnutí vykonat. Podotýkám, že obdobné důsledky by mohly mít i případná rozhodnutí jiných dotčených států o nepovolení předmětného spojení.

Závěrem rozkladu účastníci řízení navrhli, že zajistí, aby jejich koncernové společnosti převedly do 1. 5. 2004 na jiný subjekt takovou část podnikatelských aktivit v oblasti výroby cukru v ČR, která je zapotřebí, aby: (i) součet individuálních produkčních kvót na výrobu cukru přidělených společnostem kontrolovaným společnostmi Südzucker a Eastern Sugar B.V. v ČR nepřesahoval 50 % národní produkční kvóty České republiky, nebo (ii) celkový objem cukru dodaného na trh ČR výrobci cukru ovládanými společnostmi Südzucker a Eastern Sugar B.V. v ČR, po dobu, kdy v ČR není v platnosti kvótový systém, nepřekročil 210 000 tun za kalendářní rok. Oba z navržených závazků se však vzhledem k nově přiděleným produkčním kvótám jeví jako irelevantní, nedosahuje-li již nyní součet individuálních produkčních kvót spojujících se soutěžitelů 50 % národní produkční kvóty České republiky a jimi dodaný celkový objem cukru na trh v České republice tak s největší pravděpodobností nepřekročí 210 000 tun za kalendářní rok. Navržené závazky považuji za nedostatečné i z toho důvodu, že není zřejmé, zda by k jejich naplnění mělo dojít odprodejem některého cukrovaru či pouze převedením kvóty.

Pokud jde o v řízení o rozkladu navržený závazek ve znění specifikovaném v podání účastníků ze dne 8. 8. 2003, účastníci navrhli, že by přijali závazek následujícího znění: *„Südzucker se zavazuje, že ve lhůtě jednoho roku od právní moci rozhodnutí Úřadu o povolení spojení přijme taková účinná opatření, která jej zbaví možnosti vykonávat kontrolu nad podnikem společností Eastern Sugar Česká republika a.s. Za účinná se považují zejména následující opatření: 1. Südzucker přiměje ovládanou osobu Société Générale de Participations Sucreries SA („Geparsuc“), aby převodem akcií Eastern Sugar BV na společnost ze skupiny Tate & Lyle nebo na jinou nezávislou osobu snížila svůj podíl v Eastern Sugar BV pod hranici 50 %. Südzucker dále přiměje ovládané osoby Saint Louis Sucre („SLS“) a Geparsuc, aby souhlasily s takovými změnami organizačních dokumentů Eastern Sugar BV a akcionářských dohod se skupinou Tate & Lyle, které budou mít za následek, že účast Geparsuc nebude potřebná k dosažení kvóra na valné hromadě a Geparsuc nebude mít možnost zabránit přijetí strategických rozhodnutí valné hromady o obchodní politice skupiny Eastern Sugar. 2. Südzucker přiměje ovládané osoby SLS a Geparsuc, aby souhlasily s takovými změnami organizačních dokumentů Eastern Sugar BV a akcionářských dohod se skupinou Tate & Lyle, které budou mít za následek, že účast zástupců společnosti Geparsuc na jednání správní rady (Board of Directors) Eastern Sugar BV nebude potřebná k dosažení kvóra a zástupci Geparsuc nebudou mít možnost zabránit přijetí usnesení rady. Počínaje dnem, který následuje jeden měsíc po dni, kdy rozhodnutí Úřadu o povolení spojení nabude právní, je Südzucker povinen předkládat Úřadu měsíčně písemné zprávy o průběhu plnění svého závazku. Splnění závazku je Südzucker povinen Úřadu písemně doložit.“* Ohledně procesního postupu ve věci žádosti o ústní jednání za účelem projednání a nalezení závazků přijatelných pro možné povolení navrhovaného spojení uvedené závěrem rozkladu, jsem se vyjádřil již shora. Po posouzení závazku, jež by účastníci řízení byli ochotni přijmout, konstatuji, že závazek uvedeného znění přijmout nelze, neboť předložené znění závazku je neurčité, obsahuje-li pojmy pouze s nesnadno odvoditelným obsahem, např. „*přiměje*“. Nelze z něj přesně dovodit další konkrétní postup účastníků při plnění závazku a z tohoto důvodu nelze ani posoudit, zda navržená lhůta jednoho roku je pro splnění navrženého závazku

dostatečná. S ohledem na nejasný postup při plnění závazku nelze vyloučit, že by mohlo dojít k takovým změnám struktury trhu, které by v případě nesplnění závazku byly nevratné, aniž by je bylo možno nyní specifikovat. Splnění závazku by si však zejména vyžádalo součinnost třetích osob („...společnost ze skupiny Tate & Lyle nebo jinou nezávislou osobu...“), na něž se navrhovaný závazek rovněž vztahuje, resp. jejichž souhlas text závazku předpokládá, aniž by tyto třetí osoby mohly být k jakýmkoli úkonům zavázány tímto rozhodnutím. K tomu je třeba dodat, že z ničeho v současné době nevyplývá, že by s touto transakcí skupina Tate & Lyle souhlasila, když sami účastníci v podání ze dne 8. 8. 2003 připouští, že jednání s Tate & Lyle nebyla dosud ukončena a že kupující nebyl dosud nalezen. Pochyby proto vznikají i z hlediska následné vykonatelnosti závazku. Nadto je možno navržený závazek označit také za účelový, navozuje-li pouze formální změnu kontroly, když nepřesvědčivým způsobem prokazuje ztrátu možnosti ovlivňovat chod společnosti Eastern Sugar B.V. („... převeďte nejméně 1 akcii...“), nikoli změnu se strukturálními dopady na trh. Připouštím sice, že převod jediné akcie by změnil poměr vlastnictví akcií ve společnosti Eastern Sugar B.V. tak, že by se společnost Sociétés Générale de Participations Sucreries S.A. („Geparsuc“) stala jejím minoritním akcionářem a neměla by tak mít možnost zablokovat přijetí „strategických rozhodnutí“, neznamena to však, že společnost Südzucker by neměla možnost nadále ovlivňovat obchodní politiku skupiny Eastern Sugar.

Na základě uvedeného se předložený závazek jeví jako nedostatečný pro možné povolení notifikovaného spojení, když není natolik konkrétního znění pokud jde o dostatečnou určitost a kontrolovatelnost, na základě něhož by bylo možno bezpečně dovodit, že změny struktury trhu jím založené efektivním způsobem odstraní identifikované obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže na vymezeném relevantním trhu.

Závěrem konstatuji, že posouzení předmětného rozhodnutí bylo založeno na souhrnu všech skutečností v podrobnostech uvedených v kapitole 5. napadeného rozhodnutí „Celkové posouzení spojení“, zejména na finanční a hospodářské síle, postavení v okolních regionech, portfoliové síle, možnosti těžit z úspor z rozsahu spojujících se soutěžitelů, výši tržního podílu i na pravděpodobném omezení vstupu potencionální konkurence na český trh vzhledem k významnému či dominantnímu postavení spojujících se soutěžitelů v okolních regionech a s tím spojené možnosti dovozu přebytků cukru z okolních regionů a možným cenovým dopadům na odběratele. I přes významné snížení produkční kvóty spojujících se subjektů může dojít vzhledem k ostatním posuzovaným skutečnostem k výraznému navýšení tržní síly spojením vzniklého subjektu, které by mohlo mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže na trhu s cukrem, když přidělená výše produkční kvóty nemusí korespondovat s výší tržního podílu na základě dodávek cukru na trh, vzhledem k možnostem dovozu cukru ze strany spojujícího se subjektu z okolních regionů. Nově vzniklý subjekt tak bude moci i nadále těžit z úspor z rozsahu prodeje velkých objemů cukru a rovněž vzhledem ke své finanční a hospodářské síle bude mít možnost ovlivňovat negociační podmínky s odběrateli, zejména s velkými průmyslovými zákazníky. Určité oslabení postavení spojujících se soutěžitelů v důsledku snížení kvót navíc nemusí být trvalé a může dojít k navýšení produkční kvóty spojujícího se subjektu (např. v souvislosti se možnou změnou systému po vstupu do Evropské unie apod.).

Po přezkoumání námitek účastníků řízení obsažených v rozkladu včetně posouzení návrhu závazku účastníků řízení ve prospěch zachování účinné hospodářské soutěže, jež předložili dne 8. 8. 2002, jsem neshledal důvody pro povolení notifikovaného spojení, případně pro zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení k novému projednání.

Konstatuji, že Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí obsáhle zabýval skutkovou stránkou věci, uvedl podle kterých právních předpisů rozhodoval a jakými úvahami byl veden při hodnocení shromážděných důkazů. Postup Úřadu nebyl rovněž v rozporu s předpisy soutěžního práva ES v oblasti spojování podniků a souvisejícími judikáty Evropské komise, z nichž Úřad při posuzování věci podpůrně vycházel a na které v odůvodnění rozhodnutí odkázal.

Návrhům účastníků řízení jsem proto nevyhověl, další dokazování nad rámec materiálů obsažených ve správním spise považoval již za nadbytečné a ve smyslu ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu na základě návrhu rozkladové komise podle ustanovení § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

právní zástupce účastníků řízení
JUDr. Pavel Marc, LL.M., advokát
advokátní kancelář Wolf Theiss & Partners, v.o.s.
Klimentská 10, 110 00 Praha 1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 8. 2003 a stalo se vykonatelným dne 27. 8. 2003.